

[Westh]

sieres på en rimelig måde, vil vi meget gerne se på det.

Dohrmann (FP):

Det forslag, vi her har til behandling, bærer temmelig meget præg af, at det parti, forslagsstillerne tilhører, befinder sig meget tæt på den spærregrænse, under hvilken man ryger ud af folketinget.

Naturligvis har ethvert parti, som er repræsenteret herinde, ret til at fremsætte de forslag, det mener er rigtige. Men det er helt urimeligt, at de radikale i det foreliggende tilfælde blot kommer med et forslag til folketingsbeslutning, som pålægger regeringen at udforme et lovforslag, fordi de radikale åbenbart ikke selv har evner nok til at gøre det. Det mindste, man må kunne forlange af forskellige forslagsstillere, er, at de i hvert fald prøver på at danne sig et skøn over, hvad forslaget koster. Det er helt urimeligt, at et parti, som ellers altid betegner sig selv som ansvarligt, præsenterer folketinget for sådan en gang valgfæsk, som mest af alt minder om en valgtale, hr. Svend Haugaard har holdt i et eller andet forsamlingshus.

Man må også kunne forlange, at forslagsstillerne fortæller os, hvem der skal betale de med forslaget forbundne udgifter. Statskassen er som bekendt et stort hul i jorden. Men skal man prøve at gætte, ja, så må det jo være yderligere lån i udlandet, man vil optage, for det kan da forhåbentlig ikke være yderligere skattestigninger, man tænker på. Hvis det radikale virkelig foreslår, at lønmodtagerne gennem deres skatter skal betale de selvstændiges fritid, hvad enten det så kun er i weekenden eller i ferien, så vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, hvor meget man regner med at omkostningerne vil stige for erhvervslivet, såfremt forslaget vedtages. Enhver ved jo af bitter erfaring, at hver eneste gang man har tvunget folk til at betale ekstra skatter, ja, så kommer der noget bagefter, som hedder lønkrav. Også de radikale burde vide, at øgede lønninger giver større omkostninger, og hvis der er noget, vores erhvervsliv ikke kan tåle, så er det større omkostninger. Tværtimod, de skal sænkes, således at vi igen kan komme til at konkurrere ikke bare på hjemmemarkedet, men også i udlandet.

Fremskridtpartiet mener ikke, at det radikale forslag er særlig genialt. Tværtimod.

Selv om vi ikke har ret høje tanker om den nuværende regering, så ønsker vi den da ikke så meget ondt, som de radikale her foreslår.

Mange steder ude omkring i landet har man med held privat eller inden for sin organisation lavet nogle ordninger, som fungerer udmærket. Jeg tror, de fleste frie erhvervsdrivende gerne vil have sig frabedt at få noget trukket ned over hovedet.

I de korte bemærkninger, som er vedhæftet forslaget, nævnes det norske landbrug. Det skal være min slutbemærkning, at hvis folketinget på ret mange punkter fulgte det radikale venstre, så ville der nok ikke gå mange år, inden dansk landbrug var reduceret til den biting, som det norske er i dag, hvor gedeost mig bekendt er den vigtigste eksportartikel.

Vi har i fremskridtpartiet den største sympati for og vilje til at støtte det erhvervsliv, som vi alle sammen skal leve af, men måden, man bedst hjælper det på, er efter vores mening, at man herindefra lader være med at pålægge erhvervslivet den ene fordyrende omkostning efter den anden. En af de ting, man f. eks. kunne gøre, hvis man ville hjælpe landbruget, var først og fremmest at få ophævet kapitalvindingsskatten. Det har vi foreslået flere gange, mens de radikale som bekendt strittede imod. Man kunne også gøre det ved at føre en politik herindefra, som i modsætning til den, man har ført de sidste mange år, sænkede vore omkostninger, i stedet for den ene gang efter den anden at komme og belemre erhvervslivet med det ene efter det andet.

Alt i alt må jeg sige, at det foreliggende forslag kan vi ikke støtte. Som sagt tror vi, at erhvervslivet klarer sig allerbedst, hvis man kunne lade det være i fred, og hvis folketinget kunne lade være med at lave nogle love, som fordyrede omkostningerne, således at erhvervslivet ikke kan konkurrere.

Holm (V):

Venstre har tidligere fremsat forslag om afløserordninger. »Om forslaget til folketingsbeslutning er helt rigtigt udformet, helt rigtigt gennemtænkt, ved jeg ikke,« sagde det radikale venstres ordfører Ingomar Petersen ved behandlingen den 13. januar 1976. Disse bemærkninger er stadig aktuelle, og jeg er derfor tilfreds med, at landbrugsministeren